

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tje dežele toliko več, kolikor poštna snaga.
Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.
Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo na zadnje četrtletje, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta 3 gld. 30 kr.
„ jeden mesec 1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta 4 gld. — kr.
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja dné 29. septembra.)

(Konec.)

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o proračunih deželnih dobrodelnih zakladov za l. 1884 in nasvetuje:

Slavni deželni zbor naj sklene:

I. Proračun bolničnega

zaklada za leto 1884. se potrdi
s potrebščino v znesku . . . 61867 gld. 24 kr.
in zaklado v znesku 9748 „ 93 „
tedaj s primanjkljajem . . . 52118 gld. 31 kr.,
kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada.

II. Proračun blazničnega

zaklada za leto 1884. se potrdi
s potrebščino 41494 gld. 27 kr.
in zaklado 7373 „ 51 „
tedaj s primanjkljajem . . . 34120 gld. 76 kr.,
katerega mora deželni zaklad poravnati.

III. Proračun najdenišnič

nega zaklada za leto 1884. se
potrdi s potrebščino 8017 gld. 11 kr.
in zaklado 358 „ 20 „
tedaj s primanjkljajem . . . 7658 gld. 91 kr.,
kateri se ima pokriti iz deželnega zaklada.

IV. Proračun porodnišnič

nega zaklada za leto 1884. se
potrdi s potrebščino 4858 gld. 5 kr.
in zaklado 805 „ 60 „
tedaj s primanjkljajem . . . 4052 gld. 45 kr.,
kateri se ima poplačati iz deželnega zaklada.

Pri proračunu blazničnega zaklada nasvetuje dr. vitez Bleiweis-Trsteniški v jako dobro utemeljenem govoru, naj dežela prevzame s l. novembrom l. 1884. v blaznici režijo na se, ker se bode dosti ceneje izhajalo ko zdaj, ko ima režijo red usmiljenih sestrá in naj se njegov predlog izroči finančnemu odseku, da takoj o njem poroča deželnemu zboru. Predlog se jednoglasno vzprejme in odobré brez razgovora vsi proračuni deželnih dobrodelnih naprav po nasvetu finančnega odseka.

Poslanec Dev poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu zemljiško-odveznega zaklada za l. 1882.

Računski sklep zaklada kranjske zemljiške odveze za leto 1882, namreč glavni pregled in izkaz o ravnanji z imenovanim zakladom in izkaz njegovega skupnega premoženja, se slavnemu deželnemu zboru predlaga z opazko, da se je konec leta 1882. primanjkljaj tega zaklada oziroma deželni dolg za opravila zemljiške odveze s 6478905 gld. 81 kr.
v primeri s primanjkljajem
konec leta 1881. z 6644229 „ 34½ „
zmanjšal za 165323 gld. 53½ kr.
Računski sklep se odobri.

Poslanec Dev poroča nadalje o proračunu deželno-kulturnega zaklada za leto 1884. Potrebščina in zaklad znašata po 910 gld., tedaj se pri tem zakladu ne kaže niti presežek niti primanjkljaj in se proračun odobri.

Poslanec Dev poroča o računskem sklepu deželno-kulturnega zaklada za l. 1881. Dohodki so znašali 920 gld. 77 kr., stroški pa 677 gld. 77 kr., katere številke zbor odobri.

Poslanec profesor Šuklje poroča o nekaterih delih poročila deželnega odbora, sosebno o 600letni slavnosti.

Poročilo vzame se na znanje in vzprejme se predlog odseka, da se izreče deželnemu odboru prejšnjemu in sedajnemu, kakor tudi slavnostnemu odboru za trudoljubno delovanje zahvala deželnega zbora.

Poslanec dr. Dolenec poroča o raznih potrjenih deželnih postavah, kar deželni zbor vzame na znanje.

Poslanec Klun poroča o poročilu deželnega odbora, zadevajočem šolske stvari.

Vzprejme se predlog izreči Njegovemu Velikanstvu presvetlemu cesarju zahvalo deželnega zbora, da je blagovolil ukazati zidanje novega poslopja za učiteljsko izobraževališče v Ljubljani, čemur zbor jednoglasno pritrdi. Isto tako se vzemo vse druge šolske stvari zadevajoče tačke na znanje, mej drugim tudi famozno, še po deželnih odbornikih Dežman, dr. Schrey, dr. Schaffler izvršeno imenovanje udov c. kr. okr. šolskih svetov, a la Kessel, Plautz itd., o katerih, kakor poročevalec g. Klun opazi, se nič predrugčiti ne da.

Vzprejme se nadalje predlog, naj bi se učiteljski pripravniki po možnosti praktično učili kmetijstva v raznih strokah, posebno sadjereje.

Potem pride na vrsto mnogo prošenj, katere se rešijo tako:

LISTEK.

Prva ljubezen.

(Povest J. C. Turgenjeva, posl. Ivan P.)

XII.

(Dalje.)

— Kaj delate tako visoko? vprašala me je z nekakim čudnim smehljanjem. — Vi mi vedno zagotavljate, nadaljevala je, da me ljubite, — skočite doli k meni, če me res ljubite.

Ni še izgovorila Zinajida teh besed, letel sem že doli, kakor bi me bil kdo pahnil od zadaj. Zid je bil visok kaka dva sežnja. Priletel sem z nogama na tla, pa sem se tako pretresel, da se nesem mogel obdržati; padel sem in zgubil sem zavest. Ko sem se malo zavedel, a še nesem odprl očij, čutil sem poleg sebe Zinajido: Mili moj deček, rekla je in sklonila se čez me, v njenem glasu odmevala je razburjena rahločutnost . . . kako si mogel storiti to, kako si me mogel ubogati . . . saj te ljubim, le ustani!

Njene prsi, dihale so tik mene in njena roka

dotikala se je moje glave — in kaj se je zgodilo z menoj? — njena mehka in sveža ustna začela so me obsipati s poljubi . . . dotaknila so se mojih usten. In zdaj je Zinajida najbrž uganila, da sem se že zavedel, če tudi nesem odprl očij — hitro je ustala in rekla: „No, ustanite, nagajivec neumni, kaj ležite v prahu?“ Ustal sem. Poberite moj solnčnik, rekla je Zinajida, le pogledajte, vrgla sem ga nekam, pa ne glejte zmiraj v mene . . . kaka neumnost! Pa se saj neste kaj poškodovali? čajte, ali ste se obžgali ob koprive? Rekla sem vam, da me ne glejte . . . Da, on nič ne razume in nič ne odgovori, rekla je kakor sama za se . . . Pojdite domov, gospod Voldemar, pa ne smete iti za menoj — če ne, razjezim se in nikoli več . . .

Ona je končala svoj govor in hitro pobegnila, jaz sem se pa usel pri potu . . . noge me neso nosite. Koprive so me obžgale, hrbet me je bolel in v glavi se mi je vrtelo: blaženo čuvstvo, katero sem čutil takrat, ni se več povrnilo v mojem življenji. Po vseh udih čutil sem neke sladke bolečine, nazadnje začel sem od veselja kričati in skakati. Prav res: bil sem še otrok.

XIII.

Kako sem bil vesel in ponosen ves ta dan; živo sem čutil na svojem obrazu Zinajidine poljube, in z nekakim strahom spomnil sem se vsake njene besede; tako sem se radoval nepričakovane sreče, da mi je bilo težko pri srci in da nesem več želel videti nje, ki je prouzročila ta nova čuvstva. Zdelo se mi je, da več ne morem zahtevati od osode, da bi mogel zdaj poslednjikrat globoko vzdihniti, potem pa umreti. Zato drugi dan, ko sem se odpravil k kneginji, nesem več čutil one razburjenosti, katero sem se zaman trudil pokriti s skromno neposiljenostjo, katera pristuje človeku, ki hoče pokazati, da zna braniti tajnosti. Zinajida vzprejela me je jako priprosto in mirno, samo požugala mi je s prstom in povprašala me je, če nimam črnih lis? Vsa moja skromna neposiljenost in tajinstvenost izginile sti na mah in z njima moja razburjenost. Sicer jaz nesem pričakoval nič posebnega, a Zinajidina mirnost me je tako stregnila, kakor bi me bil kdo polil z mrzlo vodo. Vedel sem, da sem še otrok v njenih očeh, in bilo mi je težko! Zinajida bodila je gori in doli po sobi, vsakokrat se je čudno nasmejala, ko me

Upokojenemu učitelju Matiji Hiti-ju dovoli se pokojnine 60 gld. za leto 1884., a ne, kakor je nasvetoval poslanec Pakiž, za tri leta.

Poslanec Murnik poroča o prošnji županstva Kočevskega za tamošnjo lesorezno šolo in nasvetuje, da se dovoli 100 gld., kar zbor brez ugovora potrdi.

Poslanec Kersnik poroča v imenu finančnega odseka o raznih prošnjah za podporo in dovoli se po odsekovih nasvetih: Založništvu Kleinmayer in Bamberg za izdajo slovenskih učnih knjig, posebno pa za Senekovičovo fiziko in Erjavčovo mineralogijo, 500 gld.; društvu dijakov kmetijske višje šole na Dunaji 30 gld.; društvu za oskrbovanje bolnih dijakov na Dunaji 50 gld., podpornemu društvu pravnikov na Dunajskem vseučilišču, za katero plačuje dežela Kranjska za vsacega dijaka iz Kranjske tudi letnino, (lansko leto za 21 dijakov) 30 gld.; podpiralne založni družstva slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu 100 gld. Poslanec Kersnik obžaluje, da društvo ni prosilo za večjo podporo, za katero bi bil on radovoljno glasoval kajti njemu kot soustanovniku je dobro znano, da dijaki iz Kranjske dobivajo največ podpore od tega društva. Prošnja društva rudarskih akademikov v Ljubnem za podporo se ne usliši. C. Sellak dovoli se za izdelavanje čipk v Žireh podpora v znesku 80 gld. Potem se seja zaključuje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. oktobra.

Vladini list **ogerski** priobčuje naslednje Najvišje ročno pismo: „Ljubi Bedeković! Vzprejemaje na Vašo lastno prošnjo Vašo ostavko ministra za Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo jemljem Si povod, da Vam za Vaše v tej lastnosti storjene poslove ter verno udanost izrazim Svoje popolno priznanje in odkrito zadržanje Vam Svoje nespremenljivo naklonjenost; sicer pa pričakujem, da boste do Mojih nadaljnjih odločeb nadaljevali opravila ministra za Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo. Dano na Dunaji v 24. dan septembra 1883. — Fran Josip, I. r. Koloman Tisza, I. r.“

Hrvatski poslanci ogerskega državnega zbora imeli so včeraj kratko konferenco, v kateri je predvčeraj izbrana petorica poročala o izidu svoje misije. Minister-prvomestnik Tisza je deputaciji javil, da bode v kratkem odgovoril na podane mu zahtevne točke hrvatskih zastopnikov. Po tej izjavi neso imeli poslanci dalje formalne konference; le v privatnem razgovoru so poudarjali, da so bila poročila nekaterih listov o ukrepih prve konference nedostatna in celo povsem kriva. Poslednje posebno glede zahtevane revizije nagodbe; o kakej reviziji ni bilo nobenega govora; zahtevalo se je le, da se imajo vse točke obstoječe nagodbe točno izvesti. To pa ministri lahko upravnim potom storé; le kjer bi si bili ministri v protislovji, naj se postava z ukrepi državnega in hrvatskega deželnega sabora interpretuje, eventualno tudi po regnikolarni deputaciji. O grbih se pa zahteva, da bodo, kakor prej, brez ogerskih napisov. K prihodnjim sejam državne zbornice ne bode hrvatskih poslancev. Včeraj so se volili za-

pisnikarji in kvestor; danes se volijo strokovni odseki ter bode Tisza predložil viadino predlogo glede grbov. —

„Nemzet“ piše o najnovejšem stanju hrvatske zadeve: „Bodimo pravični. Peccatur intra muros et extra. Da se Ogerska in Hrvatska odbijata liki nasprotna skrajnika, zato je uzrokov tudi tostran Drave. Jeden del ogerskega časopisja počenja vse možno, da si odtujiva Hrvate ter jih draži v njihove občutljivosti. Ko je spor nastal, imela je ta srditost še nekoliko opravičenja; ali zdaj, ko se gre za pomirjenje, za spravo, je tako oživljanje strastij prava budalost. Budalast in v najskrajnej meri nepolitičen je ton, v katerem najnovejši čas nekateri listi napadajo Hrvate.“

„Pester Lloyd“ se poroča, da je stanje v Bosni in Hercegovini tako povoljno, da namerava vlada v prihodnjo spomlad okupacijsko vojsko, ki se je bila meseca julija za 5000 mož reducirala, zopet za nekoliko skrčiti.

Vnanje države.

V nedeljo prišel je na **Cetinje** bavorski princ Arnulf.

Srbska skupščina se bode mogla še le v četrtek formalno konstituirati. Zavoljo mnogobrojnih obojestranskih protestov proti nepravilnostim pri izborih bode verifikacijski odsek še le v sredo zamogel zgotoviti svojo nalogo. Sklenil je baje, da bode skoro večinoma razveljavil volitve naprednjakov. — Kabinet Piročančev ne ostane z nikakimi uveti na svojem mestu; nekoliko upanja pa je še, da se spoji kabinet iz radikalcev in naprednjakov. — Včeraj popoldne je dospel kralj Milan v Belgrad.

Ponajveč **francoskih** listov ostro obsoja demonstracije ob prihodu španskega kralja ter izraža svoje obžalovanje na teh dogodkih. „Temps“ pravi, da vsem dobrim državljanom s temi žalostnimi dogodki prizadejano ponižanje ne sme pretiravati njihovega pomena. Te stotine udeležencev ob teh pojavih in njihovi prouzročitelji so vedno jedni in isti kričarji, ki v javnih shodih brlzigajo in cepetajo, ki so s Thiers-om in Gambetto ravno tako ravnali kakor zdaj s kraljem Alfonzom in kateri nemajo večje skrbi in spoštovanja za prid in ugled Francije, kakor za čast in narodov. Brez dvojbe smo mi obsojeni v odgovornost za njihovo neuljudno topost; nadejamo se pa, da bodo drugi narodje, pred vsemi pa Španija, dovolj pravični, da v početki nekotikih neposajencev ne videvajo mišljenja celega naroda. — „Rep. Franç.“ veli, da so bili ti pojavi velika pregreha, ker smo oskrunili dolžnosti gostoljubja in zajeli se v nastavljenost nam past. — „Soleil“ pravi, da je vzprejem, kakor ga je kralju Alfonzu napravil jeden del Parížkega prebivalstva, novi trumf v Bismarckovej igri.

Iz **Madrida** se javlja „Standard“, da se v ondodnih političnih krogih glede ministerske krize po povratku kraljevem tako sodi, da se bode zopet senoru Sagasti naročilo sestaviti kabinet, ter da se mu bode najbrže posrečilo sporazumeti se z zmerno frakcijo dynastične levice pod vodstvom Moret-a. Trdi se, da bi bila ta stranka voljna, za sedaj opustiti misel na takojšno restitucijo ustave z leta 1869. Levice pa bode svoje stališče označila še le po bivših meetingih. — Povodom obletnice ustanka z leta 1868. vršil se je v Madridu velik banket, ki je končal mirno. Po vsem poluotoku španskem biva popoln mir.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 28. septembra.

Navzočnih je 23 odbornikov. Verifikatorjema zapisnika današnje seje imenuje gospod župan profesorja Šukljeja in F. Stupico.

Gospod župan naznani, da se je udeležil kot zastopnik Ljubljanskega mesta pri uzidavanju zaključnega kamena nove mestne hiše na Dunaji, da je bil župan Dunajski g. Uhl veselo iznenadejan, da je tudi Ljubljansko mesto zastopano pri izrednej slavnosti in da ga je naprosil sporočiti mestnemu zastopu Ljubljanskemu najsrčnejši pozdrav. (Odobranje.)

Dalje naznani gospod župan, da je povodom petdesetletnice službovanja vrhovnega deželnega poveljnika, F. Z. M. barona Kuhna, Njegovej ekselenci v imenu Ljubljanskega mestnega zastopa čestital, ker je uverjen, da bode vsak radostno pritrtil čestitki, kdor ve, v kolikih zadevah je bil g. general Kuhn Ljubljanskemu mestu na roko, posebno o priliki deželne slavnosti. (Živahni dobro-klici.)

Dr. Dolenec poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o sl. deželnega odbora kranjskega odgovoru glede prodaje licealnega poslopja. Poročevalec pravi, da je deželni odbor vrnil dopis mesta odbora zaradi tega, ker odgovor ni popoln, kajti čas ni določen, kdaj hoče mesto s svojo ljudsko šolo, ako se prodaja zvrši, zapustiti poslopje. Magistrat nasvetuje, da se prodaji pritrdi, ako Ljubljansko mesto za svoje pravice do poslopja dobi 8000 gl. odškodnine in sme rabiti dosedanje prostore do konca šolskega leta 1885/86. Konečno poročevalec dr. Dolenec izjavlja, da on o tej zadevi ne bode glasoval.

Gospod župan Grasselli omenja, da bi se pogajanje, koliko časa bode mesto svoje prostore v poslopju rabilo, vršilo lahko pozneje, kajti danes se ne ve, bode li možno do naznačenega časa prirediti že drugih prostorov.

Gosp. cesarski svetnik Murnik govori proti odsekovemu predlogu, ker po njegovem mnenju Ljubljansko mesto nema v licealnem poslopju nobenih služnostij. Da bi bila vlada postopala strogo, bi mesto že ne imelo teh prostorov in ne bi moglo terjati nikake odškodnine. Že g. profesor Šuklje je v zadnji seji dokazal, da mesto Ljubljansko nema nobenih pravic in zaradi tega nasvetuje g. Murnik, da bi se vzprejela ponudba s 6000 gld. odškodnine.

Pri glasovanju ne obvelja predlog Murnikov, nego odsekov.

Gospod Hribar poroča v imenu finančnega odseka o nasvetu mestnega računovodstva, da bi v mestnej oskrbi stoječe ustanove z l. 1884 počenši plačevale primerno odškodnino za upravne stroške. Poročevalec navaja, da je v mestnej oskrbi 34 ustanov z glavnico 153.161 gld. in tri hiše, in da obresti znašajo 8077 gold. 93 kr. Oskrbovanje prizadeva mestnim uradom jako mnogo posla, razen tega so pa tudi stroški za tiskovine in knjige precejšnji. Tako veliko delo se ne da opravljati brez odškod-

je pogledala; a njene misli bile so daleč proč, to sem jasno videl.

Bjelovzorov je prišel, jaz sem se zelo razveselil njegovega prihoda.

— Jaz nesem mogel dobiti za vas mirnega jahača, spregovoril je on s surovim glasom. — Freitag mi je obljubil jednega, pa še nesem prav zagotovil. Bojim se.

— Kaj se bojite, vprašala je Zinajida, ako smem vprašati?

— Kaj? Vi ne znate jezdit. Bog varuj, ko bi se kaj prigodilo. Kaj je vam na jedenkrat prišlo v glavo!

— To je moja stvar, gospod, moja zver. V takem slučaju poprosila bodem Petra Vasiljeviča... (Moj oče bil je Peter Vasiljevič.) Meni se je čudno zdelo, da je ona tako lahko in svobodno omenila njegovo ime, kakor bi bila že zagotovljena, da jej je pripravljen ustreči.

— Tako, odgovoril je Bjelovzorov. — Tedaj hočete jezdit z njim?

— Ž njim ali s kom drugim, — to vam nič mari, samo z vami ne.

— Z menoj ne, poprijel je Bjelovzorov. — Kakor hočete. Kaj? Jaz vam že preskrbim konja.

— Dobro, samo glejte, da ne bo kaka kljusa. Povem vam naprej, da hočem dirjati v skok.

— Le skakajte, če se vam ljubi... S kom pa pojdete, z Malevskim?

— Zakaj pa bi ne ž njim, vojak? Le pomirite se, pristavila je, in ne sukajte tako svojih očí. Saj bom vas tudi seboj vzela. Vi veste, kaj je meni zdaj Malevski — fuj! — Zmahnila je z glavo.

— Vi to govorite samo zato, da bi me utešili, mrmral je Bjelovzorov.

Zinajida nagubančila je čelo. — Ali vas to tolaži? O... o... o... vojak! rekla je nazadnje, kakor bi ne bila mogla najti druge besede. — Ali vi, gospod Voldemar, ali vi tudi pojdete z nami?

— Jaz ne maram... za veliko društvo... zamrmral sem, ne da bi povzdignil očí.

— Vam je ljubši tête-à-tête? ... Pa, svobodnemu svoboda, zveličanemu raj, rekla je ona vzdihnivši. — Pojdite Bjelovzorov in preskrbite. Jaz jutri moram imeti konja.

— Da, od kod pa hočete vzeti denar? utaknila se je kneginja vmes. Zinajida je nagubančila obrvi.

— Vas že ne bom prosila. Bjelovzorov mi ga bo posodil — in na jedenkrat zaklicala je na vse grlo: Dunjaška!

— Maman, jaz sem vam podarila zvonček, opomnila je knežna.

— Dunjaška! ponovila je starka.

Bjelovzorov se je poslovil; jaz sem odšel ž njim skupaj, Zinajida me ni zadrževala.

XIV.

Drugo jutro ustal sem zgodaj, urezal palico in odšel sem na sprehod. Šel sem, da bi pregnal svoje gorje. Dan je bil lep, jasen in zelo vroč; sveža sapa vlekla je po zemlji, šumela in igrala, pa ničesar ni vznemirjala. Dolgo sem lazil po gorah in gozdih; nesem se čutil srečnega, šel sem z doma, da bi pregnal otožnost — pa mladost, lepo vreme, nagla boja in prijetnost, ležati v gostej travi — storile so svoje: obudile so spomin na te nepozabljive besede in na te poljube v mojej duši. Premišljeval sem, da Zinajida ne zna ceniti moje odločnosti in mojega junaštva... Drugi so jej ljubši, kakor jaz, mislil

nine in dežela, ki ima mnogo ustanov v oskrbi, je določila, da imajo plačevati vse ustanove od čistega prihodka 5 % za oskrbovanje; isto namerava ravno sedaj država z ustanovami, katere so v njenej oskrbi.

Poročevalec tedaj predlaga v imenu odseka, da bi tudi ustanove, ki so v oskrbi Ljubljanskega mesta, plačevale od leta 1884. počenši 5 % čistega prihodka.

Gospod Pakič vpraša, po kakšnih pogojih je mesto ustanove prevzelo v oskrbovanje.

Gospod župan Grasselli omeni, da prevzemanje nikakor ne ovira, da bi se ne smelo nekoliko zaračunati za upravne stroške, ki se bodo itak plačevali iz interkalarij. Praecedens ustvaril je pa v tej zadevi že deželni odbor, ki je isto sklenil in izvel z dovoljenjem c. kr. vlade, za katero se bode i od strani mesta prosilo.

Pri glasovanju vzprejme se predlog odsekov.

Dr. Derč poroča v imenu policijskega odseka o podeljenju službe mestne babice in nasvetuje, da se ista podeli babici Ivani Šusteršič iz Šiške, čemur zbor pritrdi.

Dr. Derč nadalje poroča v imenu policijskega odseka o lekarja V. Majerja računu o zdravilih za mestne uboge v IV. kvartalu 1882 l. Poročevalec pravi, da iznaša ta račun 304 gld. 60 kr., tedaj za več nego 100 gld. manj ko v četrtletju 1881 l. Iz tega je razvidno, da je opomin mestnega zbora do mestnih zdravnikov, pri zapisovanju receptov za revne ozirati se na naredbo ministerstva v tej zadevi; imel vendar nekoliko uspeha in izraža upanje, da ako bodo mestni zdravniki ravnali se po tem opominu še natančneje, bode mogoče prištediti še mnogo več do sedaj nepotrebno izdanih novcev. Račun vzame se na znanje in nakaže se izplačilo.

V imenu šolskega odseka poroča g. profesor Šuklje o reguliranju plač mestnim učiteljem. (Poročilo in predloge smo že priobčili).

Pri razgovoru o teh predlogih poprime besedo dr. vitez Bleiweis-Trsteniški. Govornik pravi, da odsekove predloge gorko podpira, kajti mestni učitelji s sedanjimi plačami skoraj svojemu stanu primerno niti živeti neso mogli in iskati so si morali po drugem potu postranskega zaslužka. Govornik pravi, da je z dvema tovarišema narodne stranke že dolgo let v mestnem zastopu in se je osvedočil, da poprejšnja nemška večina ni bila nikdar blagovoljna za došle prošnje mestnih učiteljev, dasiravno je bil prvomestnik mestnega šolskega odseka najvišji ljudski šolnik v deželi, deželni šolski nadzornik gospod Rajmund Pirker. Vpije se in se je vpilo, da so narodni zastopniki sovražniki ljudske šole, da imajo neko mržnjo proti ljudskim učiteljem. A vse to se je pisalo in vpilo, da se je laž trosila in metal pesek v oči ljudem, ki bero le jednostransko časopisje. Govornik tedaj z veseljem pozdravlja

predloge šolskega odseka in prosi, da iste mestni zbor jednoglasno vzprejme.

Gospod Pakič nasvetuje, naj bi se ustanovilo še jedno mesto učiteljice prve vrste. A ta predlog ne obvelja in vzprejmó se vsi odsekovi predlogi tudi v tretjem branji.

Profesor Šuklje poroča v imenu šolskega odseka o remuneraciji za kateheta g. Janeza Kilarja na ekurendnej šoli na barji in nasvetuje, da se ista v znesku prejšnjih let (50 gld.) dovoli, čemur zbor pritrdi, ko je še mestni odbornik g. Goršič poudarjal, da bi se remuneracija za veliki trud, kateri ima g. Kotehet, prihodnje leto nekoliko povečala.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri dopoludne ob 10. uri VII. sejo. Na dnevnem redu je mej drugim: Poročilo verifikacijskega odseka o volitvi deželnih poslancev izmed veleposestva in o volitvi deželnega poslanca v kmetskih občinah Črnomelj-Metlika. Poročilo o prenapredbi deželnega volilnega reda. Ta seja bode tedaj že zaradi teh točk najzanimivejša v vsem zasedanju.

— (Magjarske grbe) v Ogulinu pomazali so v noči mej 27. in 28. septembrom.

— (Himen.) Potovalni učitelj za Kranjsko gospod E. Kramar poročil se je včeraj z gospico Ivanko Lenaršičevo z Vrhnike.

— (Priznanje.) Po 150 letnem obstanku opustil se je poštni urad na Hudem. Tem povodom izreklo je c. kr. poštno vodstvo v Trstu gospej Heleni pl. Föderansperg za mnogoletno zvesto in točno službovanje popolno zadovoljstvo.

— („Ljubljanskega Zvoča“) 10. zvezek ima naslednjo vsebino: 1. J. Stritar: Na ljudski veselici. — 2. J. Kersnik: Cyklamen. Roman. (Dalje.) — 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 17. (Dalje.) — 4. A. Ukmar: Spomini na jutrove dežele VII. — 5. E. Lah: Kraške jame. (Konec.) — 6. Fr. Wiesthaler: Volkodlak in vampir (Dalje.) — 7. Dr. Ahasverus: Tri Gracije. (Dalje.) — 8. Go razd: Zakaj se smiliš mi? Pesen. — 9. J. Žnidaršič: Gluhonemost in naguhost. — 10. K. Štrekelj: Novejši pisatelji ruski. — 11. S. Rutar: Črna Gora. (Konec.) — 12. D. Fajgelj: Nove muzikalije. — 13. Slovenski glasnik.

— („Slovenskega Pravnika“) zadnja številka zakasnila se je zaradi preoblega dela urednikovega ter se razpošilja iz istih uzrokov brez priloge, ki bode izšla s prihodnjo številko dne 15. okt. — Vsebinska: O ženitvenih pogodbah na Slovenskem. — Nova zemljiška knjiga popolnem dokazuje, h kateremu posestvu spada kaka parcela. — Posilna prepeljava soproge v stanovanje soproga. — V §. 14. kot zakon za Dalmacijo veljavnega civilnega pravnega reda obseženi predpis, da morajo tako

se z vsem telesom k njej in opirajoč se z roko na vrat njenega konja; on se je držal na smeh, Zinajda ga je molče poslušala in povešala oči in stiskala ustna. S prva videl sem sama, še le čez nekaj trenutij pokazal se je izza ovinka Bjelovzorov v huzarske uniformi na bistrem črnem konji. Dobri konj mahal je z glavo, vibriral in plesal: jezdec ga je držal in dregal z ostrogami. Umaknil sem se na stran pota. Oče prijel je uzdo, obrnil se proč od Zinajde; ona je pa počasi povzdignila oči in pogledala ga — in oddirjala sta oba... Bjelovzorov dirjal je za njima roljajoč s sabljo. On je bi rudeč kakor rak, mislil sem si — a ona... Zakaj je tako blede? jahala je celo jutro, in vender je tako blede?

Pospešil sem svoje korake in prišel sem domov ravno k kosilu. Oče je že preoblečen, umit in svež sedel zraven materinega naslonjača in čital je s svojim enakomernim in zvenetim glasom listek iz francoskega časnika „Journal des Débats“; pa mati ga ni dosti pazljivo poslušala; zagledavši mene, vprašala me je, kod sem se potikal cel dan, in pristavila je, da jej ni ljubo, da se klatim Bog ve kod in Bog ve s kom. Sprehajal sem se sam, hotel sem jej odgovoriti, pa pogledal sem očeta, in umolknil sem, sam ne vem zakaj.

(Dalje prih.)

stranke, kakor njih odvetniki v svojih spisih rabiti laški jezik, smatrati se nema predruženim niti po članu XIX. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867 (drž. zak. 142), niti po ministerski naredbi od 20. aprila 1872 (dež. zak. za Dalmacijo, 17). — Kot javni uradniki v smislu §. 153 kaz. zak. veljati morejo le v §. 101. odstavku 2 kaz. zak. znanomane osebe; tedaj ne na pr. oni, ki so nastavljeni pri privatni železnici. — Raznosti. — Književnost.

— (Prelezel) je 450 metrov dolg kanal pod Resseljevo cesto v 1½ uri danes opoludne gosp. dimnikar Stritzl s še jednim delavcem stavbenega mojstra Filipa Zupančič-a. Šlo je za 100 gold., katere je stavil trgovec Jožef Bernard, trdeč, da ni mogoče priti skozi kanal. Gosp. Stritzl pa je nasproti stavil 50 gold., da je mogoče ter je stavo tudi dobil. Gospod Stritzl je pravil, da ni bilo drugih težav nego neznosna vročina, dasiravno so bili vsi požiralniki ob kraj ceste več ur poprej popolnem odprti. Vlezel je g. Stritzl blizu južnega koloivora in prišel pod mesarskim mostom iz kanala, kjer ga je pričakovalo na stotine občinstva, katero ga je pozdravilo živahnimi žvioklici.

— (V kranjsko hranilnico) bilo je uloženih meseca septembra po 1266 strankah 252.176 gld., izplačanih pa je bilo 1778 strankam 253.496 gld. Za posojila na posestva uložilo se je v tretjem četrtletju 54 prošenj, vkupe za 100.190 gld. Ugodno rešilo se je po polnem ali deloma 42 prošenj in posodilo 71.670 gld. Dvanajst prošenj se je odbilo, ker ni bilo varnosti v smislu društvenih pravil.

— (Iz Litije) se nam piše v 30. dan septembra: Pri današnji volitvi občinskega predstojništva v Litiji bil je dosedanji župan gospod Alojzi, Kobler, posestnik v Litiji, zopet jednoglasno voljen za župana, svetovalci bili so tudi večinom jednoglasno voljeni in so g. Luka Svetec c. kr. notar in deželni poslanec; Jože Damjan, posestnik v Litiji; Janez Batis, posestnik v Litiji in Janez Hauptman, posestnik v Jablanici.

— (Vinska letina v Vipavi.) Čuje se spleh, da Vipavci letos skoro nič vina pridelali neso, pa temu ni po vsem tako, kajti po nekaterih krajih pridelali so ga res jako malo, po drugih pa precej. Malo ali nič vina se ni pridelalo na desnej strani reke Vipave, torej v Vipavi samej, potem v Vrhpolji, Budanjah itd. do Gorice. Precej, da deloma prav dosti pa na levi strani, torej na Lozicah, v Št. Vidu, Poddragi, Gočah, Slapu itd. zopet notri do Gorice. Posebno se hvali obilni vinski pridelek v Rifemberku, Dornberku, Pervachini, Gradiškuti, sploh v najspodnejšem delu Vipave. Gledé kakovosti letošnjega vina velja pa sledeče: Kdor ima svoje trtje visoko v hribu, torej v pravem vinogradu, ima gotovo dobro kapljico, kajti v hribih je grozdje prav dobro dozorelo; kdor ima pa svoje trte le v nižavi, ne more dobrega vina imeti, kajti v nižavi grozdje ni dozorelo popolnem. Nepopolnemu dozorenju grozdja po nižavah je deloma uzrok neugodno vreme, deloma pa rudeči palež, kateri, sicer tudi nasledek neugodnega vremena, je prouzročil, da je trtam perje že takrat suho postajalo ter odpadalo, ko je grozdje še čisto zeleno bilo. Brez perja pa grozdje ne more dozoreti. Vsega drugega pridelali so Vipavci hvala Bogu še dosti, toda cena vina bode pri vsem tem le bolj nizka, kajti vse je denarja potrebno, vse bode z vinom v prodaj sililo, osobito, kjer se ga je malo pridelalo. Gorenjski in drugi vinski kupci, ne mislite torej, da v Vipavi ni nič vina, — in pridite ponj!

—c.

— (Razpisane službe.) Služba nadučitelja na štirirazrednej deškeji ljudske šoli v Škofj. loki. Plača 600 gold., postavna službena doklada in stanovanje. Prošnje do 14. oktobra na c. kr. okrajni šolski svet v Kranji. — Služba sekundarija na civilnej bolnici v Ljubljani. Plača 400 gold., začasno posebna nagrada 150 gold. za službovanje v blaznici, prosto stanovanje, 35 gold. za kurjavo, 7 gld. 20 kr. za svečavo. Prošnje do 15. oktobra 1883. — Na dekliškeji dvorazrednici v Črnomlju služba druge učiteljice. Plača 400 gold. Na dvorazrednici v Dragatuši služba drugega učitelja (za katero tudi učil-

sem; pa naj bo. Zato pa drugi samo pripovedujejo, kaj bi storili, jaz sem pa storil. In kaj bi bil v stanu vse storiti za njo! — Moja fantazija začela je delovati. Premišljeval sem, kako bi jo rešil iz rok sovražnikov, kako bi jo ves oblit s krvjo iztrgal iz ječe, kako bi umerl pri njenih nogah. — Spomnil sem se podobe, viseče v našem salonu — kako Malek-Adel odpelje Matildo — zdaj sem pa začel opazovati velikega detla, ki se je počasi pomikal po tenkem brezovem deblu in nemirno pogledoval izza debla, kakor godec izza basa.

Zapel sem: „Ne beli snegi“, potem pa neko isti čas priljubljeno romanco: „Ja ždu tebjā, kogda zefir igrivi“; na to sem pa deklamoval, kako se Jermak obrača k zvezdam v tragediji Homjakova; skušal sem tudi zložiti sam kaj prav občutljivega, skoval sem celo vrstico, s katero bi se morala končavati vsa pesen: „O Zinajda! Zinajda!“ — a več nesem mogel vkup spraviti. Bližal se je čas kosila. Šel sem v dolino; ozka peščena steza vila se je po njej in peljala v mesto. Korakal sem po njej. Zamolkli ropot konjskih kopit zaslišal se je za menoj. Ozrl sem se okrog, nehoté sem obstal in odkril kapo: zagledal sem svojega očeta in Zinajdo. Jezdila sta vstric. Oče jej je nekaj pripovedoval, nagnivši

teljice lahko prosijo). Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 20. t. m. na okr. šolski svet v Črnomlju

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. oktobra. „Wiener Zeitung“: Cesar odobril je prošnjo grofice Nostic-eve, da se odpusti kot „obersthofmeisterin“ cesarevičine, izrazujoč jej pohvalno priznanje.

Budimpešta 2. oktobra. Ministerski predsednik izjavil je v včerajšnji konferenci hrvatskih poslancev, da bode v zadevi grbov od zakonodajstva (legislative) zahteval pooblastila k povoljni rešitvi tega vprašanja. Kakor hitro bode popolni red, pričelo se bode zopet konstitucionalno stanje. Utemeljenim pritožbam odpomagala bodo resortna ministerstva. Danes dopoludne zopet konferenca.

Beligrad 1. oktobra. Kralj dospel danes popoldne semkaj. Ministerski predsednik izročil mu ostavko kabineta.

Pariz 1. oktobra. Govori se, da je vojni minister Thibaudin dal ostavko. Jutri ministerski svet.

Madrid 1. oktobra. Časopisi izražajo se o dogodkih v Parizu mileje, odkar je prišla vest, da je predsednik Grévy šel h kralju izražat obžalovanje.

Poslano.

Odhajaje iz Vašega trga, ni mi bilo mogoče, se od vseh prijateljev tam in v okolici osobno posloviti. Stori svojo dolžnost tem potom, klicaje vsem prisrčni: Z Bogom! Ob enem izrekam svojo najtoplejšo zahvalo vsem faranom za ljubezen in spoštovanje, kojega so mi vsa leta mojega bivanja ondokaj v obilnej meri izkazovali. Ohranim vse Vas v blagem spominu!

Delajmo pa, kjer koli smo že, složno, združenimi močmi, neustrašeno v prosep, slavo in čast milej domovini in narodu, da mu odpomoremo k oliki in boljši bodočnosti, ker ne le, kar velela mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!

V Šmihelu pri Rudolfovem dne 1. okt. 1883.

Jos. Romč,
kaplan.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	9792 gld 17 kr.
Na igralnih mizah Ljubljanske Čitalnice v mesecu juniju nabranih	10 „ 46 „
Ravnikar Franc v Ljubljani	5 „ — „
Zastopnika „Slavije“:	
Ivan Grabar v Stebnu	— gld. 39 kr.
Valentin Kofol v Kanalu	— „ 58 „
Vkupe	— „ 97 „
Iz Sarajeva:	
Fran Oblak, računski svetnik	2 gld. — kr.
Janko Pogorelec, računski oficijal	1 „ — „
Vkupe	3 „ — „
Ribnica 13 x 13 x 13 = $\frac{1}{13}$ 11.	1 „ 69 „
Fran Prislán, zastopnik banke „Slavije“ v Parizljah	3 „ 24 „
Lavoslav Abram, zastopnik banke „Slavije“ v Kostanjevici	— „ 21 „
Anton Lukid v Zagrebu	3 „ — „
Ivan Rihtaršič, zastopnik banke „Slavije“ v Dobrušah	— „ 14 „
Vaclav Konečný v Bračicah	1 „ — „
Alois Baloun v Pragi	5 „ — „
K. Vojska v Sestranicah	— „ 70 „
Adalbert Slouk v Ostravicih	1 „ — „
Čisti dohodek dijaške veselice v Kranji Zastopnika „Slavije“:	25 „ 84 „
Josip Bezjak v Gruškovcu	— gld. 47 kr.
Peter Bajs v Dvoru	— „ 80 „
Vkupe	1 „ 27 „
Vkupe	9854 gld. 69 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	729.07 mm.	+10.4°C	sl. svz.	megla	1.80 mm.
	2. pop.	727.19 mm.	+13.2°C	sl. svz.	obl.	obl.
	9. zvečer	727.13 mm.	+12.0°C	sl. svz.	obl.	dežja.
30. sept.	7. zjutraj	725.89 mm.	+10.1°C	sl. svz.	obl.	13.8 mm.
	2. pop.	725.60 mm.	+15.6°C	sl. jvz.	obl.	obl.
	9. zvečer	725.57 mm.	+11.1°C	brezv.	d. jas.	dežja.
1. okt.	7. zjutraj	726.32 mm.	+10.8°C	brezv.	megla	21.00 mm.
	2. pop.	727.07 mm.	+15.0°C	sl. jz.	obl.	obl.
	9. zvečer	728.67 mm.	+10.8°C	brezv.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura je znašala +11.7°, +12.3° in +12.2°, za 2.1°, 1.3° in 1.3 pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Dunajska borza.

dne 2. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 35	kr.
Srebrna renta	78 „ 75	„
Zlata renta	99 „ 40	„
5% marčna renta	92 „ 95	„
Akcije narodne banke	840 „ —	„
Kreditne akcije	291 „ 60	„
London	119 „ 80	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	50 „ —	„
C. kr. cekini	69 „ —	„
Nemške marke	70 „ —	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167	„
4% avstr. zlata renta davka prosta	99 „ 40	„
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 30	„
„ „ papirna renta 5%	87 „ 10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	85 „ 90	„
Dunava reg. srečke 5%	104 „ —	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114 „ 50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118 „ 25	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	103 „ 20	„
Kreditne srečke	105 „ —	„
Rudolfove srečke	100 gld. 168	„
Akcije anglo-avstr. banke	10 „ —	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	120 „ 108	„
	227 „ 50	„

Zahvala.

Za toplo sočutje mej boleznijo in ob smrti nepozabljivega, iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta in strijca, gospoda

Lorenca Sadar-ja,

načelnika štiritirzrednici in hišnega posestnika v Loki,

za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, za darovane krasne vence, gg. meščanom, uradnikom, učiteljem, pevcem, sl. požarne straži, sorodnikom, prijateljem in znancem, izrekaajo presrečno zahvalo (645—1)

žalujoči ostali.

V Loki, v 30. dan septembra 1883.

Slika pesnika S. Gregorčiča,

kakeršna je bila v zadnji številki „Škrata“, dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“. — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Častitemu občinstvu, posebno tujcem, potujočim skozi Rudolfovo, priporočam podpisano svojo

gostilno v Rudolfovem,

kjer se dobivajo jako okusna jedila, dobra pi-jača in snažna prenočišča po nizkeji ceni.

Spoštovanjem

Rozalija Bruner.

(644)

Št. 13.721.

(635—2)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja, da so proračuni za 1884. leto, in sicer oni:

- a) mestne blaginice,
- b) ustanovne zaklade,
- c) ljudsko-šolske zaklade,
- d) zaklade meščanske bolnice in
- e) mestne ubožne zaklade

v smislu §. 65. provizornega občinskega reda za Ljubljansko mesto od 27. septembra do 11. oktobra t. l. v magistratnem ekspeditu razpoloženi za javno pregledovanje in da lahko vsak svoje dotične opazke v zapisnik vzprejeti dá.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 27. dan septembra 1883.

Župan: Grasselli.

Tuči:
dne 1. oktobra.
Evropa: Bouka, Dietrich z Dunaja.
Pri Slouu: pl. Dorotka z Dunaja.
Thoma iz Gorice. — Petrovič iz Morav.
Pri Mateti: Giberto iz Tisa.
Eder, Hasinger z Dunaja. — Nischitz iz Peste.
Pri bavarskem dvoru: Rafael iz Brissja.

Št. 14.386.

(643—1)

Razglas.

V smislu §. 6. postave z dne 23. maja 1873. (št. 121 drž. zakona) se javno naznanja, da je prvotni imenik porotnikov za 1884. leto od dne 1. do 8. oktobra t. l. v magistratnem ekspeditu razpoloženi, da ga vsakdo pregleda in v tem času svoje dotične ugovore pismeno ali pa na zapisnik poda, ali pa sam zá-se uzroke pove, vsled katerih je porotniške službe oproščen. Po §. 4. imenovane postave so službe porotnikov prosti:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dōbe, za vsegar;
2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti za ta čas, ki so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za nie potrdi, da jih ni moč utrpeti, za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v jednom porotnem razdobji kot glavni ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 28. septembra 1883.

Župan: Grasselli.

Št. 6001.

(642—1)

Natečaj.

Služba sekundarija je izpraznjena v deželnej bolnici v Ljubljani z letno remuneracijo 400 gld. in posebno nagrado 150 gld. za opravljanje službe na blazničnem odelku, potem s prostim stanovanjem, z odškodnino za kurjavo 35 gld. in za svečavo 7 gld. 20 kr., in se bode na dobo 2 let oddala, ki se pa utegne po dveletnem zadovoljilnem službovanji potem še dvakrat na jedno leto podaljšati.

Prosilci za to službo naj uložé svoje prošnje z dokazilom, da so doktorji zdravništva, ali da so medicinsko fakulteto dovršili, in ako so že kje službovali, potem o znanji slovenskega ali kacega drugega slovanskega narečja

do 15. oktobra 1883.

pri vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani.

Natančnejša pojasnila daje vodstvo bolnice v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 28. septembra 1883.

Deželni glavar: Thurn.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE

LE HOUBLON

Franosk fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Lawley & Henry
Prop. du Brest

MAQUET & Cie FABRIQUE

CAWLEY & HENRY, aléinige Fabrikanten, PARIS

(191—13)

Najbolje ter najceneje naročajo se priznane dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10. pritrilčno.

(508—28)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.